

Ἐλευθερίας δὲν ζητεῖ ἡ πρόοδος βραβύρους,
καὶ κάθε ψευδελεύθερος ἐμπρός της πέφτει θύμα·
καὶ ἂν κτυπᾷ καὶ λούζεται εἰς αἵματος χεῖμαρους,
δὲν θέλει ν' ἀπαντᾷ φραγμούς εἰς τὸ γοργό της βῆμα.
Καὶ τώρα, Ἄχμετ Ἀραμπῆ, ἴσῃ φοῦρκα ἂν πεθάνης,
φαντάζομαι ταλαίπωρε, τί λείψανο θὰ κάνης.

Ἄς ἔλθῃ ὁ Σουλτάνος σου, ὁ κύριος Χαμίτης,
κί' ἀπὸ τὰ χέρια ἂν ἔμπορῇ, τῶν Ἄγγλων ἃς σὲ σώσῃ·
δὲν σὲ γλυτόνει καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Προφήτης,
γιατὶ ὁ Γάρνερ εἰμπορεῖ κί' αὐτὸν νὰ παλουκώσῃ.
Ὁ Πατισᾶχ σοῦ τᾶκαμε, ἀλλὰ κί' ἐκεῖνος μένει
ὄσον χάχας μὲ τὴν σύμβασιν τὴν μονογραφημένην.

Χαίρε, ὦ Σίμων, Μάκφερσον, σὶρ Γάρνερ Οὐλοσλέϋ,
χαίρετε, ἄνδρες τῆς ξηρᾶς, ναυτόπαιδα τοῦ στόλου,
χαίρετε, δοῦκες τοῦ Κουνῶ, ξανθόκομοι κί' ὠραῖοι,
ἀλλὰ μὴν τὸ κουνήσατε ἀπ' τὸ Σουῆζ καθόλου.
Ναὶ μὲν, ἡ κόμησσα Λεσσέψ, κί' ὁ κόμης θὰ φουρκίσῃ,
ἀλλ' ὁ ὕψιστος Θεὸς ἃς τοὺς περηγορήσῃ.

Ὡ σύμμαχοί μας, χύνετε ἐδῶ κί' ἐκεῖ στερλίνα·
ἡ δόξα σᾶς χμογελᾷ καὶ στέφανα σᾶς πλέκει,
κί' ἐγὼ γιὰ τὴν ἀγάπη σας ὄλον αὐτὸν τὸν μῆνα
θὰ ἔχω ἴστο τραπέζι μου ἐγγλέζικο μπιφτέκι·
Χειροκρατεῖτε, Ἕλληνες, τῶν φίλων σας τὴ νίκη,
καὶ ρίξτε τὸ ἴστο φαγεῖ καὶ ἴστο κουβαρνταλῆκι.

Souris.

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Ἡ θερμότερα στιγμή εἰς τὸ θέαμα γαλῆς ἥτις ἐννοεῖ
νὰ παίξῃ μὲ τὸ θῆμα τῆς, πρὶν τὸ ἀποτελειώσῃ, εἶναι
καθ' ἣν ἐκεῖνη μὲν ὑποχωρεῖ, στρογγυλομένη εἰς σχῆμα
κουλουρίου, ἐνῶ τὸ θῆμα της κατ' ἀρχὰς ἀκίνητον, λει-
πόθυμον ὑπὸ φόβου, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ξεθαρρεύεται,
ἕως ὅτου σκέπτεται ν' ἀποπειραθῇ κινήσῃ τινὰ ὑπεκφυ-
γῆς, ὅποταν τὸ κουλούριον ἐκεῖνο ἐκτυλίσσεται καὶ ἐκ-
τινάσσεται ὀρηκτικῶς ὡς βόμβα κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς πον-
τικοῦ.

Τοιαύτην εἰκόνα παρέστησεν ἡ κατὰ τὰς τελευταίας
ἑβδομάδας μονομαχία μεταξὺ τοῦ ἀρχιστρατήγου
τῶν ἀγγλικῶν δυνάμεων Οὐέλσελέη καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ
τῆς ἐν Αἰγύπτῳ στρατοκρατίας Ἀραμπῆ. Ὁ τελευταῖος,
ὅστις εἶχε καταθαμβηθῆ ὑπὸ τῆς ἐντὸς ὀλίγων ὥρων κα-
ταλήψεως τῆς Διώρυγος καὶ τῆς ἐν Κασασίν τοποθετή-
σεως τοῦ ἀγγλικοῦ ἀρχηγείου, καὶ ἀπεφάσισε νὰ συμμα-
χευθῇ ὀχυρομένους ἐν Τελεκιμπίρ, ἀφῆνης ἀνεθάρρῃσεν
ὑπὸ τῆς συνοχῆς τοῦ Οὐέλσελέη, ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ
τῆς τρύπας του, νὰ στήσῃ τὰ ματάκια του μέχρι τῆς
σκηνῆς τοῦ Ἀγγλοῦ ἀρχιστρατήγου, νὰ μυδροβολήσῃ

τὰ πρὸ ποδῶν του, ὅτε ἐν ἀπροσδοκίῳ ὁρμῇ ὁ ἡσυχά-
ζων Οὐέλσελέη ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ Τελεκιμπίρ, τὸ κυ-
ριεῖται ἐν πεισματώδει μάχῃ, προχωρεῖ εἰς τὸ Ζαγκαδζικ,
δίωκει καὶ ἐκεῖθεν τὸν Ἀρχιάραβα, κυριεῖται τὸ Μπελμπίς,
τὸν κυνηγᾷ μέχρι Καίρου, καταλαμβάνει τὴν πρωτεύου-
σαν, συλλαμβάνει τὸν Ἀραμπῆ, διαλύει τὴν στάσιν, δέ-
χεται τὴν ὑποταγὴν πόλεων καὶ ἐπισημοτήτων, καὶ κη-
ρύσσει τὴν λῆξιν τῆς αἰγυπτιακῆς Ἰλαροτραγωδίας, ἐν
διαστήματι ἐνὸς μηνὸς περίπου, ἐπὶ κεφαλῆς μόλις τρια-
κοντακισχιλίων ἀνδρῶν, ἐναντίον τριπλασίων ἐχθρικῶν
δυνάμεων, ἐν χώρᾳ ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένη, ὑπὸ
κλίμα πολέμιον, ἥλιον ἀποκτείνοντα, νέφη μυῶν, παρὰ
τὸν Νεῖλον ἀπειλοῦντα πλημμύρας, ἐπὶ καιούσης ἀμμου,
μὲ τὴν Διώρυγα τοῦ Γλυκοῦ Νεροῦ δηλητηριασμένην,
κινδύνους ἐκρήξεως χολέρας, ἀνευ οὐδεμιᾶς συνδρομῆς ἐκ
μέρους τοῦ ἀντιβασιλέως, μὲ πολλοὺς τῶν ὑπουργῶν του
κρύφα συνενουμένους μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐνῶ ἀκόμη
ὁ πονηρὸς λόρδος Δούφερν ἐδίσταζε νὰ ὑπογράψῃ τὴν
στρατιωτικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Τουρκίας.

Τόση ταχύτης ἐν μέσω τοιούτων προσκομιμάτων καὶ
κατ' ἐχθροῦ ὄχι εὐκαταφρονήτου, ἡδύνατο νὰ εἶναι ἐπί-
φθονος καὶ μεταξὺ τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν δυνάμεων
τῆς ἡπειρωτικῆς Εὐρώπης. Εἶναι ἀδύνατον αἱ ἀθροιστι-
καὶ αὐταὶ νίκαι τῶν Ἀγγλων νὰ μὴ γεννήσωσιν ἐκπλη-
ξιν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην· εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συντε-
λέσωσιν εἰς γέννησιν νέας στρατιωτικῆς δόξης, ἂν ὄχι
ἰσαμιλλωμένης πρὸς τὴν τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ δόξης ἐπί-
σης δροσερᾶς καὶ δημοτικωτάτης. Εἶναι ἀδύνατον νὰ
μὴ ἀναλάβῃ ἡ Ἀγγλία θέσιν ἐπίσης ὑπεροχῶν ἐν τοῖς
ἡπειρωτικοῖς πράγμασι τῆς Εὐρώπης, ὡς ἡ τῆς Αὐστρο-
γερμανίας ἀπ' ἐνὸς καὶ τῆς Ρωσσίας ἀπ' ἑτέρου. Ὁ ἀν-
τίκτυπος τοῦ αἰγυπτιακοῦ κτύπου ἔσται γενικός. Θὰ
τὸν αἰσθανθῶσι παντοῦ. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἄρῃ τις
διὰ μιᾶς τὴν διπλωματικὴν αὐλαίαν καὶ νὰ προσβλέψῃ
εἰς τὰ ὀπισθοσκήνια, θὰ ἴδῃ πρόσωπα ὠχρὰ, μορφᾶς
σκεπτικᾶς, μελαγχολίαν, φόβους, σχεδὸν ἀπόγνωσιν. Ἡ
Γαλλία θὰ αἰσθανθῇ ὄλον τὸ ρίγος τοῦ πείσματος καὶ
τῆς μεταμελείας. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ μοιρασθῇ αὐτὴ
τὴν νίκην, πόσον θ' ἀνελάμβανεν ἐκ τῆς ἀφαιρείας. Ἡ
Ἰταλία, ἡ μετὰ τόσου κωμικοῦ πείσματος ἀντιπρά-
ξασα ἐναντίον τῆς ἀποκλειστικῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἐνεργ-
είας, θὰ δαγκάσῃ τὰ χεῖλη της μέχρι αἵματος.
Ἡ Τουρκία βεβαίως θὰ προβῇ μέχρι κολάφων κατὰ
τοῦ ἰδίου της προσώπου, μέχρις κτυπημάτων τῆς χον-
δρῆς κεφαλῆς της κατὰ τοῦ πρώτου τοίχου ὃν θὰ εὐ-
ρισκεν. Ἡ Ρωσία, ὡς κυρία ἀντίζηλος τῆς Ἀγγλίας
ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ, θὰ ζητήσῃ πῶς νὰ ἐλαττώσῃ
διπλωματικῶς τὰ πολεμικὰ τρόπαια τῶν Ἀγγλων. Ἡ
Αὐστρία θὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη εἶναι κυ-
ρίως ἔργον ἐκεῖνου ὅστις ὅταν εἶδεν τὰς τόσον κα-
ταφανεῖς ὀρέξεις αὐτῆς διὰ τὴν Θεσσαλοίκην τῆς ἐξε-
φώνησε τὸ ἠχηρὸν ἐκεῖνο: Κάτω τὰς χεῖρας! Ὡς δὲ νὰ ἔ-
παιξεν ἡ Τύχη τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς ὄλον αὐτὸ τὸ
δράμα, ταῦτοστιγμῆ ὁ τηλεγράφος ἀνήγγειλε τὰς ἀθρόας
μάχας καὶ νίκας τοῦ Οὐέλσελέη μὲ τὴν ἀσθένειαν τοῦ
Βίσμαρκ καὶ τὴν πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἀνικανότητα!